

Elefantist.

Zuñala mõtted ja teud en igga piddi otsatud. Wata sa se ilma sees, kuhõ fa tabhad, piri eggas otsa sa temä sees kogilki ei leia; iggaweste lähhewad need ledusid ja leinad temä sees eddasj, vohjamatta, ja mida enam sa isse selle järele mõtteda oskao, ehk selle järtele teiste käest mõilema olled öppinud, sedda suremaks lähheb se filmi sees se ilm tund tumilt, sedda imelikum näisse sul seal fa se föige wähhem ja pöllatumgi liwateatratenegi osterwat, lialfi, fui sa mõuled, et nende tubhandede ja tubhandede seast neist sa mitte ühte ainustki ei leia, mis teisega igga piddi üks ollets, üks just omas surusses, üks oma farwa ehk mündi, oma nukka ehk sandide polest. Se looisse seadus näisse issa se ollema, et igga asja jälle nõnda kaua muda ja teisitatta, kui temma sugust jälle üks otsato isseärraliine ilm se sure ilma sees välja tulleb. Mis arvab kül se luggeja selle jure, kui ta kuleb, et se otsato rumi sees, mis taciva rumits kutsutakse, need tähtessid ülematta enam on, fui liwa merre järes, ja et igga täht omas seisusses jälle üks terve isseärrane ilm on, kellest mõni mitto tubhat ja tubhat forda surem on, kui töök se meie ma? üks täht en jälle opis teisiti ledu, fui teine. Mitto liwattera ei olle nende iggaühhe peal, mitto liwattera ühtefolko nende töölide peal? Ühhe inimesse peas on nelli sedda kord tubhat juufse farwa, agga kas on need just nõnda palju igga inimesse peas?

Ei wist mitte; sedda sa kül isegi mõtteda wöid. Et ma rahwalle fa mõnest asjast se sure Zuñala ilma seest kuulda anda, lialtfi siit ma pealt, tabhame meie siis se kord temale mõnest ellaja sugust ühte ebf teist sõna scia üllesspanna; jaet se luggeja sedda wahlbet nende asjade wahlbel õige käekaudja tundma saaks, tabhame meie siis siin sedda föige suremat ellajat selle föige wähhemakör, wapanna, sedda föigewähhemat ellajat, mis meie seia sanil siin ma peast tunneme. Se föige surem kuiwa ma ellajas agga on se elefant, ja temä förivas seisko siin siis se infusion i ellajas, üks wee ellajas.

Se elefant ellab Aasia ja Afrika maal, nende föige sojema kohhade peal rõõmste ehk märjakatte metsade sees, ea melega jõggede ja järwede liggidal, fos ta rohto, risti, pu lehti ja pu õisi jõobb. Kui ta sünib, on ta kohhe jo ni suur, fui üks easteñe obbene, fastwab siis kuni 30ne aastani ja lähheb siis liggi 15 jalga törgels. Kui ta õige välja fastwanud on, siis kalub ta seitse tubbat naela, ja temä nahk üksi, mis pea tolli paksune on, seitse sadda naela. Se nahk on tuhha farivane, fortjane, täis mühhakid, ja seppijid, kuiw ja farre fui ühhe waña tamme foor, seal ja teal fa üks farwa toppikeñe ta peal eheteks. Üttelvalje et temä metsas enam fui 200 aastad waanaks saab. Temä jallad en fui paksud libha sambad, kellel sarnaseid tallad al on. Temä neljandaño aasta sees fastwanad temale temä allumesse lõua lu sisse 2 libava, mis igga 2 aasta pärast välja tuffuwad.